

Mõisa wannemad ja se koggudusse õppetaja lasid isse omma ennestele lastele ued rubbid panna. Need ei sanud sest mittegi haigeks. Sedda ma nägin, agga Jummal parrako! ma olin pimme, ma pannin wasto, ma ei tohnud sedda näha.

Kohto polest sai lüstud, et keige meie lastele need ued rubbid piddid pantud sama. Agga minna olin sanna kuulmatta, ja pöisin ommad lapsed eest ärra, ilka sedda rummalaste uskudes. Kes surmaks lodud on, sedda ei aita arsti-rohhi. Siiski on se nõud tdeste tõssi, et jubba ni paljo tuhhat innimesed, kenneel ued rubbid olnud keigewõhemalt selle pärrast woimad julged olla, et nemmad mitte surek rubbis ei sure kui nemmad siis ka ükskord teiseses haiguseses surewad, mis ükski neist ei woi ärrahoida, siis olleksin minna ommeti piddand ommad lapsed ni sagguse hirmfa surma eest holdma, mis sured rubbid saadwad; sest et se mulle nõud sel ajal mitte ennam woimato ei olleks olnud.

Kui se arst mianewal aastal siin lülas läis ja mo lapsed näggi, siis lüsis temma minnult: kas neile need sured rubbid olnud? Ma kosisin; ei posse! Siis ta pallus, et ma neile piddin last-

ma need ued rubbid panna, ja linnitas et nemmad siis ial mitte neid sure rubbid ei piddand sama. Sedal jures ütles temma ka, et se läbbi wenne maal ja paljo teiste made sees jubba mitto tuhhat innimesed neist sure rubbidest peästetud on, kes muido selle haiguseses olleksid surnud.

Mõtle agga, armas Mart, sinno lapsed on praego ni kennead, agga nemmad woimad, kui nad sured rubbid sawad, keige-wõhemalt palleanust rikkitud sada. Sest sedda ollad sinna ommeti näinud, kuida ni mõnni pallest listud ja hirmus rõobelik on: ja kes ei tahhaks mitte ka eneminne kennead, kui dala nõogo lapsed näha sada? Need ued rubbid agga ei tulle ial pallesse, waid ükspäinis senna kohta, kus neid pannakse. Jubba selle pärrast peaksid keik ued rubbid lastma panna, et siis need sured rubbid palles näggo ei teota.

Ka ütles arst tussad suurde rubbidest paised, ja mu haigused, mis inimesest furtiks, pimmedaks, jallotumaks, kuiwa-tõbbiseks ja mitmel wiisil wiggaseks teggewad. Wata, armas Mart, ütles temma, sin lülas on üks pimmedaks, ja üks teine jallust wiggaseks sanud suurde rubbide